

Baltischer Jugend und Studentenkongress 2012
Europa in 2040
Lauenbur und Lüneburg
27. – 30. September 2012

Es kopā ar Alisi Kaņepu (10.a) un vācu valodas skolotāju Daigu Šķēli pagājušajā nedēļā, ceturtdien agri no rīta devos uz Rīgas lidostu, lai dotos uz Baltijas jauniešu un studentu kongresu Vācijā (Lauenburgā un Lüneburgā). Ar lidmašīnu mēs lidojām uz Hamburgu, kur mums bija iespēja nedaudz apskatīt pilsētu, ieturēt vēlās brokastis un, protams, nedaudz pastaigāt pa veikaliem. Hamburgas lidostā mūs ar mīļiem sveicieniem sagaidīja mūsu skolas skolniece Annija Pētersone, kura šogad mācās Vācijā, Hamburgā.

Nonākušas Hamburgā, mēs tālāk ar vilcienu devāmies uz Lauenburgu, kur stacijā mūs sagaidīja Frau Tatjana Vollers, šī kongresa vadītāja. Lauenburgā mēs dzīvojām pašas Elbas upes krastā, brīnišķīgā jauniešu hotelī. Pēc atbraukšanas uz hoteli un iekārtošanās mūs gaidīja kafijas un tējas galds ar dažādiem gardumiem. Vēlāk devāmies uz konferenču zāli, kur mūs iepazīstināja ar kongresa norisi, bet pēc tam notika diskusijas ar dažādiem viesiem, kuri mums stāstīja par dažādām tēmām. Tad mēs sadalījāmies projekta grupās ar dažādām tēmām, kur mums sadarbojoties ar citiem dalībniekiem, bija jāsatavojas grupas darba prezentēšanai. Pirmā diena pagāja ātri, un vakarā kongresa dalībnieki vienojās kopīgā dziedāšanā, tika dziedātas gan populāras ārzemju dziesmas, gan vācu dziesmas, gan arī latviešu un igauņu dziesmas.

Piektdiena iesākās ar darbu grupās, šī bija visintensīvākā diena, jo bija jāsatavojas prezentēt padarīto. Arī piektdien pie mums bija viesi, ar kuriem mēs veidojām diskusijas par dažādām tēmām. Tas bija patiešām interesanti un bija iespēja daudz, ko jaunu uzzināt. Vakars pienāca ātri, tad mums tika mācītas vēsturiskas dejas, kuras mēs dejosim lielajā ballē sestdienas vakarā. Dejas nemaz nebija tik vieglas. Visi apzīmējumi „Maršeljēzes” dejai tika teikti franciski un nebija viegli, taču beigu beigās mēs jau tīri labi mācējām šo sarežģīto deju. Pēc deju mācībām bija iespēja izpausties ar savām deju prasmēm un pavadīt vakaru dejojot.

Sestdien no rīta paēdām brokastis un uzreiz pēc tam devāmies no hosteļa uz autobusu, tas vien jau bija piedzīvojums, jo pilsētiņa Lauenburga, kurā dzīvojām, bija kalnaina, mums bija jāiet pa mazām un ļoti stāvām ieliņām, lai nonāktu līdz

autobusam. Ar autobusu devāmies ceļā un netālo Luneburgu. Gida pavadībā apskatījām vecpilsētu un tikām iepazīstināti ar pilsētas vēsturi. Pēc aizraujošās ekskursijas pa vecpilsētu, devāmies un Rātsnamu, kur pilsētas mērs mums pastāstīja daudz par pilsētu, tās vēsturi un citām interesantām tēmām, kā arī izrādīja Rātsnamu. Un tad beidzot mums bija brīvais laiks, tiesa, ne liels, bet tomēr. Varējām nedaudz veltīt laiku veikalu apmeklēšanai un nelielai maltītei pirms drupu darbu prezentācijām. Pēcāk sapulcējāmies Zvanu torņa ēkā, kur veicām pēdējos sagatavošanās darbus, lai veiksmīgi prezentētu grupas paveikto darbu. Zālē bija sapulcējušies daudz cilvēku no dažādām valstīm un dažādu amatu pratēji. Prezentācijās bija iespēja redzēt gan sarunu šovus, gan prezentācijas, gan nelielus uzvedumus. Pēc veiksmīgajām prezentācijām un patīkamajām ovācijām, devāmies uz „Hotel Seminaris”. Tur mums bija laiks, lai sagatavotos ballei – saveidot matus, uzkrāsoties, uzvilkt kleitas un uzvalkus. Tad devāmies zālē, kur uz galdiem jau bija saliktas galda kartes ar mūsu vārdiem. Iesākumā mūs priecēja ar skaistu, instrumentālu koncertu un pēc tam ar gardiem ēdieniem, taču pēc tam sākās pats labākais. Dejas, dejas, dejas. Sākām ar polonēzi un dejojām pēc tam visu, līdz vēlai naktij. Tas, manuprāt, bija pats spilgtākais šo dienu notikums. Naktī, atbraucot atpakaļ un hoteli viss vēl nebeidzās. Vēl mūzika un patīkami cilvēki, daži ballējās līdz pat rītam.

Un visbeidzot svētdienas rīts. Galvā vēl iepriekšējā vakara iespaidi no balles, un visi kopā ieturam brokastis, lai jau pēc tam sakravātu mantas un dotos uz Luneburgu. Luneburgas Rātsnamā mūs sagaidīja vēl dažu cilvēku uzrunas un pateicības vārdi. Un pats interesantākais, tieši šajā dienā Luneburgā svinēja „Sāls svētkus”. Notika liels gājiens, kur no autobusiem tika mesti saldumi un ielās dalītas maizītes. Vēl pie viena mums bija iespēja apskatīt vienu no senākajām mājām Luneburgā. Un vēl mēs bijām Luneburgas St. Johanniskirche, kur mums bija iespēja piedalīties dievkalpojumā. Ar to šī gada kongress arī beidzās. Devāmies uz Hamburgu, lai sagaidītu mūsu lidmašīnu uz Rīgu. Un līdz ar pusnakti, neskatoties uz to, ka lidmašīna aizkavējās, mēs veiksmīgi ielidojām Rīgā.

Man šis kongress bija ļoti noderīgs, es ieguvu ļoti daudz jaunu zināšanu un, protams, uzlaboju savas vācu valodas zināšanas. Bija patīkami un interesanti iepazīt kongresa dalībniekus no Latvijas, Igaunijas un Vācijas. Kad bija jau jābrauc prom, atvadas bija ilgas un ļoti sirsnīgas, jo šo dažu dienu laikā mēs visi ļoti satuvinājāmies. Tagad mēs esam uzaicinātas arī un nākamo kongresu, kā arī uz Jaunā gada balli Rīgā,

ko rīko vācieši katru gadu tieši Rīgā, un uz balli un nedēļas nogali aprīli Hamburgā.
Esmu priecīga, ka man bija iespēja piedalīties šajā kongresa.

Anete Kristīne Nesaule 10.a